

N:o 8.

Af herr **E. Persson** i *Borrby*, angående ändring i 117 § skiftesstadgan.

För embets- och tjänstemän i allmänhet samt särskildt för domare, såväl af Kongl. Maj:ts utnämnde som af kommuner valde, är viss tid stadgad, vid hvilken de skola från sina embeten och tjänster afgå.

Ett undantag härifrån finnes, nemligen beträffande ledamöter af egodelningsrätt, hvilka, jemlikt 117 § i Kongl. Maj:ts förnyade stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866, på föranstaltande af domaren i orten utväljas inför häradsrätten genom sockenfullmäktige efter förmedlade hemmantalet, utan att viss tid för dem att utöfva befattningen är föreskrifven, hvarför de, om de ej efter ransakning och dom afsättas, kunna bibehålla sitt uppdrag, så länge de för godt finna. — Med hänsyn till egodelningsrättsledamöters befogenhet inom rätten, och jemväl i afseende å sättet för deras tillsättande torde dessa domare vara närmast jemförliga med rådmän i landsortsstäderna.

Under nästlidet års riksdag väcktes af en ledamot i Andra Kammaren motion om sådan ändring af nämnda § i skiftesstadgan, att egodelningsrättsledamot skulle utses för viss tid, sex år, hvarvid jemförelse anställdes med godemän i skiftesverket och nämndemän, hvilka numera väljas för viss bestämd tid. Men egodelningsrättsledamotens ställning inom rätten är en helt annan än t. ex. den enskilde nämndemannens inom häradsrätten, och torde fördenskull samt på grund af vigten utaf de frågor, som kunna komma under hans bedömande, en duglig egodelningsrättsledamot böra vid sitt uppdrag bibehållas, så länge kropps- och själskrafter anses räcka, hvarigenom åt rätten bevaras den insigt, skicklighet och erfarenhet, som genom en längre tids praktik förvärfvas.

Deremot torde egodelningsrättsledamoten i likhet med annan domare böra vara skyldig, att, sedan ålderdomen inträdt och den dermed följande svagheten gjort honom mindre lämplig att utöfva sitt magtpåliggande värf, afgå från sin befattning. Då nu i vårt land uppnådda 65 lefnadsår i allmänhet bestämts såsom åldersgräns för behörighet att utöfva anförtrödd tienst, torde lämpligen samma åldersgräns böra vara gällande för ledamot af egodelningsrätt.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del behagade besluta,

att ledamot i egodelningsrätt skall vid fyllda 65 år från denna sin befattning afgå; samt att 117 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866 i öfverensstämmelse härmed ändras.

Stockholm den 20 januari 1900.

*Esbjörn Persson.*